2025/2654

2025.12.23.

A BIZOTTSÁG (EU) 2025/2654 FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ HATÁROZATA

(2025. szeptember 17.)

a Brazíliában, Japánban és Mexikóban hatályos, az e harmadik országokban központi irodával rendelkező vállalkozásokra alkalmazandó szolvenciarendszernek a 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv I. címének VI. fejezetében meghatározottakkal való ideiglenes egyenértékűségére vonatkozó megállapítás megújításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló, 2009. november 25-i 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre (Szolvencia II) ([1]) és különösen annak 227. cikke (6) bekezdésére,

mivel:

(1) Az (EU) 2015/2290 felhatalmazáson alapuló bizottsági határozat ([2]) és az (EU) 2016/310 felhatalmazáson alapuló bizottsági határozat ([3]) megállapította, hogy a Brazíliában, Japánban és Mexikóban hatályos és ezen harmadik országokban központi irodával rendelkező biztosítókra és viszontbiztosítókra alkalmazandó szolvenciarendszer ideiglenesen egyenértékűnek tekintendő a 2009/138/EK irányelv I. címének VI. fejezetében meghatározott rendszerrel. Az egyenértékűség elismerésére ideiglenesen, a 2016. január 1-jétől kezdődő 10 éves időszakra került sor. A 2009/138/EK irányelv 227. cikke (6) bekezdésének második albekezdése lehetővé teszi az ideiglenes egyenértékűség további 10 éves időszakra történő megújítását, feltéve, hogy az említett irányelv 227. cikkének (5) bekezdésében meghatározott kritériumok továbbra is teljesülnek, és a Bizottság erre vonatkozóan felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el. Ezenkívül a Bizottságot az ilyen döntések meghozatalában az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság (EIOPA) segíti.

(2) Brazíliában a biztosítókra vonatkozó 73/1966. számú törvényerejű rendelet előírja, hogy a biztosítók kötelezettségeik garantálása céljából biztosítástechnikai tartalékokat, speciális alapokat és tartalékokat képezzenek a magánbiztosítók nemzeti tanácsa (CNSP) által megállapított kritériumoknak megfelelően. A CNSP 3162/2014. számú határozata értelmében a minimális tőkeszükséglet (Minimum Capital Required – CMR) az alapvető tőkeszükséglet és a kockázatitőke-szükséglet közül a magasabb. Az alapvető tőkeszükséglet rögzített összeg, amely a gazdálkodó egység típusához és azokhoz a régiókhoz kapcsolódik, amelyekben annak működését engedélyezték, a kockázatitőke-szükséglet pedig a biztosítási, hitel-, működési és piaci kockázatokra vonatkozó tőkeszükségletek összege. A legtöbb biztosító esetében a kockázatitőke-szükséglet magasabb, mint az alapvető tőkeszükséglet, így az előbbi jelenti a minimális tőkeszükségletet (CMR). A CNSP 432/2021. számú határozata megállapítja a minimális tőkeszükséglet kiszámításához a standard formula alternatívájaként alkalmazható belső modell használatára vonatkozó szabályokat. Hatályban vannak minimális vállalatirányítási követelmények. A biztosítóknak tevékenységükre, információs

([1]) HL L 335., 2009.12.17., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/138/oj.

([2]) A Bizottság (EU) 2015/2290 felhatalmazáson alapuló határozata (2015. június 5.) az Ausztráliában, Brazíliában, Kanadában, Mexikóban és az Amerikai Egyesült Államokban hatályos és az említett országokban központi irodával rendelkező biztosítókra és viszontbiztosítókra alkalmazandó szolvenciarendszer ideiglenes egyenértékűségéről (HL L 323., 2015.12.9., 22. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_del/2015/2290/oj).

([3]) A Bizottság (EU) 2016/310 felhatalmazáson alapuló határozata (2015. november 26.) a biztosítókra és a viszontbiztosítókra vonatkozó, Japánban hatályos szolvenciarendszernek a 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben meghatározott rendszerrel való egyenértékűségéről (HL L 58., 2016.3.4., 55. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_del/2016/310/oj).

rendszereikre és a jogi előírásoknak való megfelelésre vonatkozó belső ellenőrzési eljárásokkal kell rendelkezniük. A brazil biztosítási ágazat felügyeletéért a Superintendência de Seguros Privados (SUSEP) felelős. A SUSEP a CNSP által megállapított szabályozás végrehajtó szerveként a Pénzügyminisztérium alá rendelve működik. A SUSEP irányítótanácsa a hatáskörébe tartozó területeken független hatáskörrel rendelkezik arra, hogy meghatározza a SUSEP szabályozásra és a CNSP határozatainak való megfelelésre vonatkozó általános politikáját. A biztosítók havonta adatot szolgáltatnak a SUSEP-nek a tőke, az eszközök, a kötelezettségek, a bevételek és kiadások tekintetében, továbbá negyedévente közlik a műveletekre, a mérlegre, valamint az eredménykimutatásra vonatkozó részleteket; a biztosítóknak nyilvánosságra kell hozniuk mennyiségi és minőségi információkat tartalmazó pénzügyi kimutatásaikat is. A SUSEP 2014 óta megállapodásokat köthet és információt cserélhet külföldi felügyeleti hatóságokkal; továbbá aláírta az IAIS kölcsönös egyetértési megállapodását. Az információt csak felügyeleti célból, a SUSEP felügyeleti funkciója keretében lehet felhasználni. Emellett a más hatóságtól kapott információ csak az adott kéréssel összefüggésben használható fel. A SUSEP jelenlegi és korábbi személyzetére jogszabályban előírt titoktartási kötelezettség vonatkozik.

(3) Mexikóban 2015. április 4-én lépett hatályba a biztosítókra vonatkozó módosított prudenciális keretet meghatározó törvény (Ley de Instituciones de Seguros y de Fianzas – LISF). Az LISF előírja a biztosítási kockázatokat, valamint a pénzügyi és a partnerkockázatokat fedező szavatolótőke-szükséglet betartását. Évente legalább egyszer stressztesztelésre kerül sor (dinamikus szolvenciateszt). A mexikói szabályozás lehetővé teszi standard formula vagy belső modell használatát a szavatolótőke-szükséglet kiszámításához. A Comisión Nacional de Seguros y Fianzas (CNSF) felel a mexikói életbiztosítók és nem-életbiztosítók felügyeletéért. Független hatáskörrel rendelkezik a biztosítók engedélyezésére vagy az engedély visszavonására. A biztosítóknak legalább negyedévente jelenteniük kell a CNSF-nek a szervezetükre, műveleteikre, könyvelésükre, befektetéseikre és tőkéjükre vonatkozó adatokat. A biztosítóknak nyilvánosságra kell hozniuk a kockázatmegtartással, -átruházással vagy -csökkentéssel kapcsolatos célkitűzéseiket, politikáikat és gyakorlataikat, valamint mennyiségi és minőségi információkat kell közzétenniük működésükről, technikai és pénzügyi helyzetükről és kockázataikról. A CNSF információcsere-megállapodás esetén együttműködhet és információt cserélhet a külföldi felügyeletekkel. Számos ilyen megállapodás alkalmazandó, és a CNSF 2010 óta aláírója az IAIS egyetértési megállapodásnak. Amennyiben a CNSF információcserére vonatkozó megállapodást kötött valamely külföldi felügyelettel, kérnie kell a külföldi felügyelet előzetes jóváhagyását az általa nyújtott információ közzétételéhez. A CNSF személyzete és korábbi alkalmazottai nem hozhatnak nyilvánosságra bizalmas információkat. A szakmai titoktartásra vonatkozó követelményeket a nemzeti jog határozza meg és a szakmai titoktartás bármely megsértése szankciót von maga után.

(4) Japánban a japán szolvenciarendszert a biztosítási tevékenységről szóló törvény és a biztosítási tevékenységről szóló rendelet határozza meg. Japán független biztosítási felügyeleti szerve a Japán Pénzügyi Felügyeleti Hatóság (JFSA), amely rendelkezik a feladatai ellátásához szükséges hatáskörökkel és erőforrásokkal. A JFSA a gazdasági értéken alapuló szolvenciamutatón (ESR) alapuló új szolvenciarendszer bevezetésén dolgozik. Az új rendszeren alapuló szolvenciaszámítás ténylegesen a 2026. március 31-én végződő pénzügyi évben veszi kezdetét. A biztosítóknak és viszontbiztosítóknak széles körű adatszolgáltatási kötelezettségeket kell teljesíteniük a JFSA-hoz, és a JFSA széles körű hatáskörrel rendelkezik a nehézségekkel küzdő biztosítók és viszontbiztosítók szerkezetátalakítására vagy felszámolására vonatkozóan. Az élet- és nem-életbiztosító társaságok esetében a felügyeleti beavatkozást három különböző küszöbérték be nem tartása válthatja ki. Ezek különböző szavatolótőke-szükségletként (Solvency Margin Ratios, SRM) kerülnek meghatározásra, amelyek a szavatolótőke kétszerese és az „összes kockázat” (Total Risk) nevű tőkekövetelmény hányadosaként fejezhetők ki. Az „összes kockázat” mérőszám kiterjed a biztosítási kockázatokra, a kamatlábkockázatra, a piaci kockázatra, a működési kockázatra és a katasztrófakockázatra. A katasztrófakockázatra és a minimális garanciakockázatra vonatkozóan belső modellek fogadhatók el. A JFSA hatáskörrel rendelkezik arra, hogy korrekciós intézkedéseket hozzon még akkor is, ha nem került sor a felügyeleti beavatkozásra vonatkozó legmagasabb küszöbérték megsértésére, többek között azáltal, hogy előírja a biztosítóknak, hogy a nyereségességük, a hitelkockázat, a stabilitási vagy likviditási kockázat javítása érdekében intézkedéseket fogadjanak el. Amennyiben az SRM 0 % alatt van, a JFSA elrendelheti az üzleti tevékenység teljes vagy részleges felfüggesztését. A JFSA 2011 júniusa óta az IAIS egyetértési megállapodásának is aláírója. 2023. január 30-án az EIOPA együttműködési keretmegállapodást írt alá a JFSA-val a biztosításfelügyelet területén folytatott együttműködésről. A JFSA munkatársaira szigorú szakmai titoktartási kötelezettségek vonatkoznak. A JFSA szabályai és gyakorlata megfelelő védelmet biztosít a külföldi felügyeleti hatóságok által nyújtott bizalmas információk számára. A JFSA valamennyi jelenlegi vagy korábbi munkatársának bizalmasan kell kezelnie a feladatai ellátása során szerzett információkat. Az információk jogosulatlan hozzáférhetővé tétele fegyelmi szankciókkal, bűnügyi nyomozással és büntetőjogi jogkövetkezménnyel járhat. A külföldi felügyeleti hatóságoktól szerzett és bizalmasan kezelendőként megjelölt információkat az előírásoknak megfelelően kezelik, és azokat kizárólag olyan célokra használják fel, amelyet a külföldi felügyeleti hatóság jóváhagyott.

(5) Az EIOPA által nyújtott támogatás és a Brazíliában, Japánban és Mexikóban alkalmazandó szolvenciakövetelmények alapján egyértelmű, hogy a Brazíliában, Japánban és Mexikóban hatályos, az e harmadik országokban központi irodával rendelkező vállalkozásokra alkalmazandó szolvenciarendszer továbbra is megfelel a 2009/138/EK irányelv 227. cikkének (5) bekezdésében meghatározott kritériumoknak. Ezért helyénvaló megújítani az (EU) 2015/2290 felhatalmazáson alapuló határozatban és az (EU) 2016/310 felhatalmazáson alapuló határozatban foglalt azon megállapítást, amely szerint e szolvenciarendszerek ideiglenesen egyenértékűek a 2009/138/EK irányelv I. címének VI. fejezetében meghatározott rendszerrel. A Bizottság azonban bármikor külön felülvizsgálatot végezhet, amennyiben a releváns fejlemények szükségessé teszik az e határozatban meghatározott egyenértékűség újraértékelését, beleértve a nemzetközi fejleményeket is. Az ilyen rendszeres vagy külön felülvizsgálatok e határozat módosításához vagy hatályon kívül helyezéséhez vezethetnek. A Bizottságnak ezért – az EIOPA támogatása mellett – folytatnia kell a brazíliai, japán és mexikói szolvenciarendszerek változásainak és az e határozat alapját képező feltételek teljesítésének nyomon követését,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A Brazíliában, Japánban és Mexikóban hatályos és az említett harmadik országokban központi irodával rendelkező biztosítókra és viszontbiztosítókra alkalmazandó szolvenciarendszert ideiglenesen továbbra is egyenértékűnek kell tekinteni a 2009/138/EK irányelv I. címének VI. fejezetében meghatározott rendszerrel.

2. cikk

Az ideiglenes egyenértékűség elismerése a 2026. január 1-jétől 2035. december 31-ig tartó időszakra megújításra kerül.

3. cikk

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2025. szeptember 17-én.

a Bizottság részéről
az elnök
Ursula VON DER LEYEN